

Det finder vi meget tilfredsstillende. Og vi finder også, at det giver demokratiet det spillemuligheder, der er behov for.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi har i Dansk Folkeparti set frem til behandlingen af de her forslag i dag, og det har vi, fordi vi synes, der er rigtig, rigtig mange gode elementer i de forslag, der er fremsat.

Vi har tidligere her i Folketingssalen haft lignende tanker fremme, og vi har også arbejdet med nye forslag, som det var vores agt at fremsætte i den her folketingssamling om samme emner. Men vi har, i respekt for at nu er der sat forslag til behandling, der kan give mulighed for en debat omkring de her ting, valgt ikke at fremsætte egne forslag, men at tage udgangspunkt i de forslag, der er fremsat her til behandling i dag.

Kl. 17.05

Først til forslaget om, at man ved en begæring kan få sat ting til debat i enten kommunalbestyrelsen eller et regionsråd. Man må jo lige anerkende, at regionerne er kommet ind allerede her. Selv om de jo ikke er vedtaget ved lov endnu, har man åbenbart hos partier, der ikke er med i strukturreformen, anerkendt, at det er sådan, det er, og det er sådan, det ender, og derfor er man begyndt at bruge terminologien allerede, det må jeg dog sige anerkendende til forslagsstillerne.

Men det er jo åbenbart, at selve det her er en fornuftig ting, og som jeg hører ministerens tale i forbindelse med det element, er der jo i virkeligheden heller ingen modstand mod det. Man forsøger sig bare med at sige, at det kan man jo allerede i dag, for man kan jo komme til en spørgetime, eller man kan jo skrive til borgmesteren eller et kommunalbestyrelsesmedlem, og så må det lokale demokrati jo betyde, at man så kan få det taget op. Men hvis alle er enige om, at det her er meget fornuftigt, og der bestemt ikke er nogen grund til at være ked af, at lokale borgere på den måde kan få sat noget bestemt til debat, hvorfor i alverden så ikke give borgerne mulighed for at have den sikkerhed her for, at det så også bliver taget alvorligt, når man kommer med et ønske?

Derfor ser vi absolut ingen problemer i, at man har sådan et punkt inde. Det, man kunne

diskutere, er jo mere i forhold til det her med, om 5 pct. er grænsen, og hvordan man tæller i forhold til det.

Så er der det mere vidtgående forslag, kan man jo godt sige, som forslagsstillerne her er inde på. Det er det om, at man skal kunne begære folkeafstemning på vælgerinitiativer, altså ikke at et emne kommer til debat og afstemning i en kommunalbestyrelse eller et regionsråd, men at man får sat et bestemt emne til folkeafstemning på vælgerinitiativ, altså at man bryder politikernes monopol på at måtte udskrive en vejledende folkeafstemning.

Det er jo herligt. Vi kan jo altså lige så godt sige, at vi har det repræsentative demokrati. Det fungerer jo på mange måder ganske udmærket, men når vi støtter et punkt som det her, så er det jo for at have en ventil til det repræsentative demokrati, at der, hvor man virkelig har, som forslagsstillerne også er inde på, en helt unormal situation, er det altså godt, at der er et redskab, som giver forholdsvis store mindretal mulighed for at finde ud af, om deres bekymring i virkeligheden er udtryk for flertallets bekymring. Og det kan man selvfølgelig, hvis man har mulighed for at sætte forslag til lokal folkeafstemning ved vælgerinitiativ.

Det er jo så 10 pct., der foreslås her, og også her skal vi så problematisere, om det er det rigtige tal. Vi så gerne, at tallet var lavere, men hvis der omvendt skal det til for at få flertal for forslaget, at man kigger den anden vej, jamen så er det alene at få det stadfæstet som en mulighed i regelsættet selvfølgelig et gennembrud, og derfor vil vi da være fleksibelt indstillet over for, hvor den præcise grænse skal gå, hvis Socialdemokratiet af den grund så pludselig kunne finde ud af, at det måske alligevel gik an jævnfør vores debat lige for et øjeblik siden.

Der er lige til forslaget nr. B 34 to kommentarer, jeg vil komme med, til hr. Aage Frandsen. Den ene er i forbindelse med punkt 8 i forslaget, hvor der jo står, at forslagsstillerne til enhver tid kan trække kravet om folkeafstemning tilbage. Jeg vil gerne have, at hr. Aage Frandsen på et tidspunkt tilkendegiver, hvordan det mere praktisk skal administreres, hvis man forestiller sig, at man har begæret noget til afstemning, eller man har samlet underskrifter ind, og der er en masse borgere, der har skrevet under på det, hvem det så egentlig er, der nu er forslagsstilleren, der bare kan trække ønsket tilbage måske i modsætning til andre af dem, der har skrevet under, som fortsat ønsker emnet til afstemning.